

DOI: 10.15421/151850

УДК: 316.77:159.923.2:021

Проблеми забезпечення інформаційної безпеки в системі публічного управління

Чмир Я. І., Міжрегіональна академія управління персоналом

У статті проаналізовані наукові підходи до проблеми забезпечення інформаційної безпеки системи публічного управління. Визначено, що інформаційна безпека в системі публічного управління є складовою національної безпеки України, яка забезпечує захист системи публічного управління від інформаційно-комунікаційних загроз та викликів. Автор розглядає інформацію, як основу безпечного та раціонального розвитку сучасного інформаційного суспільства. Водночас, інформація може слугувати зброєю, яка впливає на світогляд людини, населення, формує негативне ставлення до певних явищ, до держави та суспільства в цілому, викривляє факти та події, що впливає на якість та ефективність сучасних реформ у суспільстві тощо.

До основних проблем забезпечення інформаційної безпеки системи публічного управління належать, зокрема: відсутність усталеного поняття «інформаційна безпека»; забезпечення дієвого механізму функціонування систему електронного врядування, яка, на даний час не діє; формування інноваційних інформаційних небезпек, які потребують термінового та ефективного вирішення; забезпечення підготовки якісного кадрового складу систему публічного управління у сфері забезпечення інформаційної безпеки; відсутність дієвих механізмів забезпечення інформаційної безпеки; відсутність інституцій, які комплексно забезпечуватимуть систему інформаційної безпеки в публічному управлінні.

У статті відзначається, що, на сьогодні інформаційна безпека відіграє одну з ключових ролей у забезпеченні життєво важливих інтересів країни та суспільства. Зазначене обумовлено швидким розвитком сучасних інформаційно-телекомунікаційних технологій, засобів зв'язку й інформатизації і, як наслідок, істотним зростанням впливу інформаційної сфери на життя нашого суспільства.

Ключові слова: національна безпека; інформаційна безпека; публічне управління; електронне врядування; інформаційні виклики

Problems of providing information security in the system of public administration

Chmyr Y. I., Interregional Academy of Personnel Management

The article analyzes the scientific approaches to the problem of providing information security of the public administration system. It was determined that information security in the system of public administration is an integral part of the national security of Ukraine, which provides protection of the public administration system from information and communication threats and challenges. The author considers information as a basis for the safe and rational development of a modern information society. At the same time, information can serve as a weapon that affects the worldview of a person, a population, forms a negative attitude to certain phenomena, to the state and society in general, distorts facts and events that affect the quality and effectiveness of modern reforms in society, etc.

The main problems of ensuring information security of the public administration system are, in particular, the lack of a well-established notion of «information security»; providing an effective mechanism for the functioning of the e-governance system, which is currently not operational; formation of innovative information threats, which require urgent and effective solution; provision of training of a high-quality personnel system of public administration in the field of information security; lack of effective mechanisms for ensuring information security; the absence of institutions that will provide a comprehensive system of information security in public administration.

The article notes that today information security plays a key role in ensuring the vital interests of the country and society. This is due to the rapid development of modern information and telecommunication technologies, means of communication and informatization, and as a consequence, a significant increase in the influence of the information sphere on the life of our society.

Keywords: national security; information security; public administration; e-governance; information challenges

Проблеми забезпечення інформаційної безпеки в системі публічного управління

Чмыр Я. І., Межрегіональна академія управління персоналом

В статті проаналізовані наукові підходи к проблемі забезпечення інформаційної безпеки системи публічного управління. Визначено, що інформаційна безпека в системі публічного управління є складовою національної безпеки України, котра забезпечує захист системи публічного управління від інформаційно-комунікаційних загроз і викликів. Автор розглядає інформацію як основу безпечної та раціональної розвитку сучасного інформаційного суспільства. В той же час, інформація може служити зброєю, котра впливає на світогляд людини, населення, формує негативне ставлення к певним явищам, к державі та суспільству в цілому, викривляє факти та події, впливає на якість та ефективність сучасних реформ в суспільстві та тому подібне.

К основним проблемам забезпечення інформаційної безпеки системи публічного управління належать, зокрема: відсутність усталеного поняття «інформаційна безпека»; забезпечення ефективного механізму функціонування системи електронного управління, котра, в нинішній час не діє; формування інноваційних інформаційних загроз, вимагаючих швидкого та ефективного рішення; забезпечення підготовки висококваліфікованого кадрового складу системи публічного управління в сфері забезпечення інформаційної безпеки; відсутність дієвих механізмів забезпечення інформаційної безпеки; відсутність інститутів, котрі забезпечують систему інформаційної безпеки в публічному управлінні.

В статті зазначається, що, на сьогоднішній день інформаційна безпека грає одну з ключових ролей в забезпеченні життєво важливих інтересів країни та суспільства. Зазначене обумовлено швидким розвитком сучасних інформаційно-телекомунікаційних технологій, засобів зв'язу та інформатизації і, як наслідок, суттєвим зростанням впливу інформаційної сфери на життя нашого суспільства.

Ключові слова: національна безпека; інформаційна безпека; публічне управління; електронне управління; інформаційні виклики

Постановка проблеми.

Проблема захисту національного інформаційного простору у в умовах становлення сучасного інформаційного суспільства є основою вдосконалення соціальної структуризації суспільства на постіндустріальному етапі, джерелом суспільного прогресу. Інформація – це основа безпечної та раціональної розвитку сучасного інформаційного суспільства. Водночас, інформація може слугувати зброєю, яка впливає на світогляд людини, населення, формує негативне ставлення до певних явищ, до держави та суспільства в цілому, викривляє факти та події, що впливає на якість та ефективність сучасних реформ у суспільстві тощо.

На сьогодні інформаційна безпека відіграє одну з ключових ролей у забезпеченні життєво важливих інтересів країни та суспільства. Зазначене обумовлено швидким розвитком сучасних інформаційно-телекомунікаційних технологій, засобів зв'язу й інформатизації і, як наслідок, істотним

зростанням впливу інформаційної сфери на життя нашого суспільства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми, виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми.

Визначенням інформаційної безпеки, механізмів забезпечення інформаційної безпеки України аналізували такі вчені: С. Горова [2], В. Горюхов [1; 14], М. Гуцалюк [3], С. Дацюк [4], О. Довгань [5], Б. Кормич [9], В. Лужецький [10], В. Марков [11], О. Онищенко [1; 14], В. Петрик [12], О. Тихомиров [12], В. Шатун [15] та інші. Зазначені автори аналізують поняття «інформаційна безпека», «інформаційні війни», класифікація інформаційної безпеки, водночас не існує системного аналізу системи інформаційної безпеки в публічному управлінні.

Формулювання цілей статті (постановка завдання).

Мета статті – проведення системного аналізу наукових підходів до основних проблем системи інформаційної безпеки в пу-

блічному управлінні, визначення поняття «інформаційної безпеки в публічному управлінні».

Виклад основного матеріалу дослідження з обґрунтуванням отриманих наукових результатів.

Рівень розвитку та безпека інформаційного середовища, які є одними з найвагоміших факторів у всіх сферах державної безпеки, активно впливають на стан політичної, економічної та інших складових державної безпеки України. У зв'язку з цим доцільно розглядати інформаційну безпеку як складову інших сфер державної безпеки. Разом із цим інформаційна безпека є самостійною складовою державної безпеки, і в цьому проявляється її двоїтий характер. Це обумовлюється таким:

– прагненням кожної держави реалізувати та захистити власні національні інтереси, що направлені на формування та накопичення національного інформаційного потенціалу в умовах глобалізації світових інформаційних процесів;

– необхідністю не лише розвивати й посилювати національний інформаційний потенціал, але й захищати від широкого спектра існуючих і потенційних інформаційних загроз;

– існуванням реальної потреби в захисті всіх суб'єктів інформаційних відносин від можливих негативних наслідків упровадження та використання інформаційних технологій;

– наявною можливістю інформаційного тиску на Україну, навіть інформаційної агресії з боку розвинутих країн світу з метою одержання односторонніх переваг у політичній, економічній, військовій та інших сферах, а також інформаційного впливу на свідомість і підсвідомість індивідів, на сім'ю, суспільство й державу, що загрожує державній безпеці [8, с. 87].

Однією з головних проблем забезпечення інформаційної безпеки є відсутність усталеного поняття «інформаційна безпека».

Аналіз літератури з проблематики дає підстави зазначити, що поняття «інформаційна безпека» розглядається з різних ракурсів. Наведено деякі з них, так інформаційна безпека – це:

- стан захищеності інформаційного середовища, який відповідає інтересам держави, який забезпечує формування, використання і можливості розвитку, незалежно від впливу внутрішніх і зовнішніх інформаційних загроз» [2, с. 101];

- стан інформаційного середовища суспільства і політичної еліти, що забезпечує її формування і розвиток в інтересах керівництва країни, громадян і суспільства [10, с. 128];

- стан захищеності інформації, яка забезпечує життєво важливі інтереси людини [13]. В межах цього методологічного напряму використовується визначення інформаційної безпеки як стану, тенденції розвитку, умов життєдіяльності соціуму, його структури, інститутів та установ, за яких забезпечується збереження якісної інформації з об'єктивно обумовленими інноваціями в ній, вільне і відповідне власній природі її функціонування;

- відсутність небезпеки, тобто тих чинників та умов, які загрожують безпосередньо індивіду, державі, спільноті з боку інформаційно-комунікаційного середовища. Дослідники, які додержуються таких підходів, під інформаційною безпекою розуміють стан та процес захищеності особи, суспільства, держави від реальних або потенційних загроз [14, с. 34];

- інформаційний компонент національної безпеки по співвідношенню «частина-ціле» [9, с. 132]. Цей дослідник характеризує національну безпеку як стан захищеності держави від внутрішніх і зовнішніх загроз, що забезпечує умови існування людини, держави і суспільства, які гарантовані Конституцією та законами України;

- це вид суспільних інформаційних правовідносин стосовно створення, підтримки, охорони та захисту бажаних для людини, суспільства і держави безпечних умов життєдіяльності, спеціальних правовідносин, які пов'язані зі створенням, зберіганням, поширенням і використанням інформації [15].

Інформаційна безпека суспільства, держави характеризується ступенем їх захищеності, та, як наслідок, стійкістю головних сфер життєдіяльності у відношенні до небезпечних інформаційних впливів. Інформаційна безпека визначається здатністю ней-

тралізувати такі впливи. Загальноприйнятим є таке визначення інформаційної безпеки, як стан захищеності життєво важливих інтересів громадян, суспільства та держави в інформаційній сфері.

Системний характер інформаційної безпеки дозволяє визначити її забезпечення як складний, комплексний вид діяльності, що висуває особливі вимоги до його структурної характеристики. Наукові дослідження не виробили загальноприйнятого механізму структуризації забезпечення інформаційної безпеки. Для виокремлення складових його загальної структури найчастіше використовуються такі конструкції, як «напрями», «механізми» та «шляхи» забезпечення [13].

На нашу думку, інформаційна безпека в системі публічного управління є складовою національної безпеки України, яка забезпечує захист системи публічного управління від інформаційно-комунікаційних загроз та викликів, у той же час сама система публічного управління забезпечує суспільство, державу та громадян інформаційно-якісними послугами та якісною інформацією. Тобто система інформаційної безпеки носить двосторонній характер: зовнішній та внутрішній, тобто захищає себе та захищає інших від неякісної інформації, інформаційних атак тощо.

Наступною проблемою є відсутність дієвих механізмів забезпечення інформаційної безпеки. Так, відповідно до Доктрини інформаційної безпеки України [6] актуальними загрозами національним інтересам та національній безпеці України в інформаційній сфері є:

- здійснення спеціальних інформаційних операцій, спрямованих на підрив обороноздатності, деморалізацію особового складу Збройних Сил України та інших військових формувань, провокування екстремістських проявів, підживлення панічних настроїв, загострення і дестабілізацію суспільно-політичної та соціально-економічної ситуації, розпалювання міжетнічних і міжконфесійних конфліктів в Україні;

- проведення державою-агресором спеціальних інформаційних операцій в інших державах з метою створення негативного іміджу України у світі;

- інформаційна експансія держави-агресора та контрольованих нею структур, зокрема шляхом розширення власної інформаційної інфраструктури на території України та в інших державах;

- інформаційне домінування держави-агресора на тимчасово окупованих територіях;

- недостатня розвиненість національної інформаційної інфраструктури, що обмежує можливості України ефективно протидіяти інформаційній агресії та проактивно діяти в інформаційній сфері для реалізації національних інтересів України;

- неефективність державної інформаційної політики, недосконалість законодавства стосовно регулювання суспільних відносин в інформаційній сфері, невизначеність стратегічного наративу, недостатній рівень медіа-культури суспільства;

- поширення закликів до радикальних дій, пропаганда ізоляціоністських та автономістських концепцій співіснування регіонів в Україні [6].

Водночас, на сьогодні не створена єдина система забезпечення інформаційної безпеки публічного управління.

Наступна проблема – це забезпечення підготовки якісного кадрового складу системі публічного управління у сфері забезпечення інформаційної безпеки. Людський ресурс є основою у прийнятті та реалізації будь-яких управлінських рішень, тому потребує вирішення на державному рівні формування нового складу державних службовців, які вирішуватимуть проблеми забезпечення інформаційної безпеки системи публічного управління.

Ще одна проблема – це забезпечення дієвого механізму функціонування системи електронного врядування, яка на даний час, на жаль, не діє. Існують розроблені системи електронного документообігу в органах державної влади та органах місцевого самоврядування, однак єдиної системи електронного врядування в Україні не існує.

Наступна проблема – це формування інноваційних інформаційних небезпек, які потребують термінового та ефективного вирішення. Розвиток та впровадження у різні сфери життя суспільства новітніх ін-

формаційних технологій, як і будь-яких інших науково-технічних досягнень, не тільки забезпечує комфортність, але й нерідко несе певну небезпеку. Зокрема, загальними є групи інформаційно-технічних небезпек:

- новий клас соціальних злочинів направлений проти особистості, суспільства, держави, заснований у використанні сучасної інформаційної технології (кібертероризм і кіберзлочинність: махінації з електронними грошима, комп'ютерне хуліганство та інші);
- використання нових інформаційних технологій в політичних цілях;
- електронний контроль за життям, планами громадян, політичних організацій;
- бурхливий розвиток нового класу зброї – інформаційної, яка здатна ефективно впливати на психіку та свідомість людей, на інформаційно-технічну інфраструктуру суспільства і армії [1; 13-15].

Ще однак проблема – відсутність інституцій, які комплексно забезпечуватимуть систему інформаційної безпеки в публічному управлінні. Відповідно до Закону України «Про національну безпеку» до складу сектору безпеки і оборони входять: Міністерство оборони України, Збройні Сили України, Державна спеціальна служба транспорту, Міністерство внутрішніх справ України, Національна гвардія України, Національна поліція України, Державна прикордонна служба України, Державна міграційна служба України, Державна служба України з надзвичайних ситуацій, Служба безпеки України, Управління державної охорони України, Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України, Апарат Ради національної безпеки і оборони України, розвідувальні органи України, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику. Інші державні органи та органи місцевого самоврядування здійснюють свої функції із забезпечення національної безпеки у взаємодії з органами, які входять до складу сектору безпеки і оборони [7]. Водночас, не визначено взаємозв'язок

зок зазначених органів у системі забезпечення інформаційної безпеки, в тому числі у сфері публічного управління.

На нашу думку, потребує розробки та реалізації Закон України «Про забезпечення інформаційної безпеки України», де потрібно визначити також органи державної влади, які реалізуватимуть державну політику у сфері інформаційної безпеки.

Висновки.

У статті проаналізовані наукові підходи до проблеми забезпечення інформаційної безпеки системи публічного управління. Визначено, що інформаційна безпека в системі публічного управління є складовою національної безпеки України, яка забезпечує захист системи публічного управління від інформаційно-комунікаційних загроз та викликів, у той же час сама система публічного управління забезпечує суспільство, державу та громадян інформаційно-якісними послугами та якісною інформацією.

До основних проблем забезпечення інформаційної безпеки системи публічного управління належать, зокрема, по-перше, відсутність усталеного поняття «інформаційна безпека»; по-друге, забезпечення дієвого механізму функціонування системи електронного врядування, яка на даний час не діє; по-третє, формування інноваційних інформаційних небезпек, які потребують термінового та ефективного вирішення; по-четверте, забезпечення підготовки якісного кадрового складу систему публічного управління у сфері забезпечення інформаційної безпеки; по-п'яте, відсутність дієвих механізмів забезпечення інформаційної безпеки; по-шосте, відсутність інституцій, які комплексно забезпечуватимуть систему інформаційної безпеки в публічному управлінні.

У перспективі подальших розвідок передбачається проаналізувати закордонний досвід забезпечення інформаційної безпеки системи публічного управління, виокремити методи, механізми забезпечення інформаційної безпеки системи публічного управління.

БІБЛІОГРАФІЧНІ ПОСИЛАННЯ

1. Онищенко О. С. Глобальні інформаційні ресурси як складова інформаційного забезпечення соціокультурної сфери сучасної України / О. С. Онищенко, В. М. Горовий, В. І. Попик та ін. // Тенденції впливу глобального інформаційного середовища на соціокультурну сферу України. – Київ, 2013. – С. 31-97.
2. Горова С. В. Особа в інформаційному суспільстві: виклики сьогодення / С. В. Горова. – Київ, 2017. – 452 с.
3. Гуцалюк М. Інформаційна безпека в сучасному суспільстві / М. Гуцалюк // Право України. – 2005. – № 7. – С. 71-74.
4. Дацюк С. Проблеми інформаційної безпеки, які ігноруються / С. Дацюк // UAINFO. – 2017. – Режим доступу: <http://uainfo.org/blognews/1488267836-problemi-informatsiynoyi-bezpeki-yaki-ignoruyutsya.html>.
5. Довгань О. Д. Забезпечення інформаційної безпеки в контексті глобалізації: теоретико-правові та організаційні аспекти / О. Д. Довгань. – Київ, 2015. – 388 с.
6. Доктрина інформаційної безпеки України: Указ Президента України від 25 лютого 2017 р. № 47. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/documents/472017-21374>
7. Закон України про національну безпеку України. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2469-19/page>
8. Леонов А. П. Комп'ютерна злочинність і інформаційна безпека / А. П. Леонов. – Мінськ: АРІЛ, 2000. – 552 с.
9. Кормич Б. А. Організаційно-правові засади політики інформаційної безпеки України / Б. А. Кормич. – Одеса: Юридична література, 2003. – 314 с.
10. Лужецький В. А. Інформаційна безпека / В. А. Лужецький, О.П. Войнович, А. В. Дудатьєв. – Вінниця: УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2009. – 240 с.
11. Марков В. В. Актуальні проблеми інформаційної безпеки України в системі міжнародної координації / В. В. Марков // Право і безпека. – 2013. – № 1. – С. 78-80.
12. Петрик В. М. Інформаційна безпека: соціально-правові аспекти / В. М. Петрик. – Київ: КНТ, 2010. – 776 с.
13. Тихомиров О. О. Класифікації забезпечення інформаційної безпеки / О. О. Тихомиров. – Режим доступу: <http://www.law.journalsofznu.zp.ua/archive/visnik-1-2011/29.pdf>.
14. Горовий В. Формування стратегічного нарративу інформаційного забезпечення реінтеграції тимчасово окупованих територій у загальноукраїнський контекст / В. Горовий, О. Онищенко, Ю. Половинчак та ін. – Київ, 2017. – 212 с.
15. Шатун В. Т. Інформаційна безпека – невід'ємна складова національної безпеки України / В. Т. Шатун // Наукові праці. Державне управління. – 2016. – Т. 267. – Вип. 255. – С.174-180.

REFERENCES

1. Onyshchenko, O.S., Horovyi, V.M., & Popyk, V.I. et all. (2013). *Hlobalni informatsiini resursy yak skladova informatsiinoho zabezpechennia sotsiokulturnoi sfery suchasnoi Ukrainy [Global information resources as a component of information provision of the socio-cultural sphere of modern Ukraine]*. Tendentsii vplyvu hlobalnoho informatsiinoho seredovishcha na sotsiokulturnu sferu Ukrainy. Kyiv [in Ukrainian].
2. Horova, S.V. (2017). *Osoba v informatsiinomu suspilstvi i: vyklyky sohodennia [A person in information societies and: challenges of the present]*. Kyiv [in Ukrainian].
3. Hutsaliuk, M. (2005). *Informatsiina bezpeka v suchasnomu suspilstvi [Information security in modern society]*. Law of Ukraine, 7, 71-74 [in Ukrainian].
4. Datsiuk, S. (2017). *Problemy informatsiinoi bezpeky, yaki ihnoruyutsia [Problems of information security, which are ignored]*. UAINFO. Retrieved from: <http://uainfo.org/blognews/1488267836-problemi-informatsiynoyi-bezpeki-yaki-ignoruyutsya.html> [in Ukrainian].
5. Dovhan, O.D. (2015). *Zabezpechennia informatsiinoi bezpeky v konteksti hlobalizatsii: teoretyko-pravovi ta orhanizatsiini aspekty [Providing information security in the context of globalization: theoretical-legal and organizational aspects]*. Kyiv [in Ukrainian].
6. *Doktryna informatsiinoi bezpeky Ukrainy: Ukaz Prezidenta Ukrainy vid 25 liutoho 2017 r. № 47 [The doctrine of information security of Ukraine: Decree of the President of Ukraine dated February 25, 2017, № 47]*. Retrieved from: <http://www.president.gov.ua/documents/472017-21374> [in Ukrainian].
7. *Zakon Ukrainy pro natsionalnu bezpeku Ukrainy [The Law of Ukraine on National Security of Ukraine]*. Retrieved from: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2469-19/page> [in Ukrainian].
8. Leonov, A.P. (2000). *Kompiuterna zlochynnist i informatsiina bezpeka [Computer Crime and Information Security]*. Minsk: ARIL [in Ukrainian].
9. Kormych, B.A. (2003). *Orhanizatsiino-pravovi zasady polityky informatsiinoi bezpeky Ukrainy [The Organizational Legal Basis of the Policy of Information Security of Ukraine]*. Odesa: Yurydychna literature [in Ukrainian].
10. Luzhetskyi, V.A., Voinovych, O.P., & Dudatiev, A.V. (2009). *Informatsiina bezpeka [Information Security]*. Vinnytsia: UNIVERSUM-Vinnytsia [in Ukrainian].

11. Markov, V.V. (2013). Aktualni problemy informatsiinoi bezpeky Ukrainy v systemi mizhnarodnoi koordynatsii [Actual problems of information security of Ukraine in the system of international coordination]. *Pravo i bezpeka*, 1, 78-80 [in Ukrainian].
12. Petryk, V.M. (2010). *Informatsiina bezpeka: sotsialno-pravovi aspekty* [Information security: socio-legal aspects]. Kyiv: KNT [in Ukrainian].
13. Tykhomyrov, O.O. *Klasyfikatsii zabezpechennia informatsiinoi bezpeky* [Classification of providing information security]. Retrieved from: <http://www.law.journalsofznu.zp.ua/archive/visnik-1-2011/29.pdf> [in Ukrainian].
14. Horovyi, V., Onyshchenko, O., Polovynchak, Yu. et al. (2017). *Formuvannia stratehichnoho naratyvu informatsiinoho zabezpechennia reintehratsii tymchasovo okupovanykh terytorii u zahalnoukrainskyi kontekst* [Formation of a strategic narrative of information provision for the reintegration of temporarily occupied territories into the all-Ukrainian context]. Kyiv [in Ukrainian].
15. Shatun, V.T. (2016). Informatsiina bezpeka – nevidiemna skladova natsionalnoi bezpeky Ukrainy [Information security – an integral part of the national security of Ukraine]. *Naukovi pratsi. Derzhavne upravlinnia*, 267 (255), 174-180 [in Ukrainian].

Чмир Ярослав Ігорович

Аспірант

Міжрегіональна академія управління персоналом
03039, Київ, вул. Фрометівська, 2Email: iapm@iapm.edu.ua**Chmyr Yaroslav**

Post-graduate student

Interregional Academy of Personnel Management
2, Frometivska St., 03039, Kyiv, Ukraine

Цитування: Чмир Я. І. Проблеми забезпечення інформаційної безпеки в системі публічного управління / Я. І. Чмир // Аспекти публічного управління. – 2018. – Т. 6. – № 9. – С. 16-22.

Citation: Chmyr, Y.I. (2018). Problemy zabezpechennia informatsiinoi bezpeky v systemi publichnoho upravlinnia [Problems of providing information security in the system of public administration]. *Public administration aspects*, 6 (9), 16-22.

Стаття надійшла / Article arrived: 10.08.2018

Схвалено до друку / Accepted: 12.09.2018